

Јесу ли Срби, односно да ли је Србија спремна да има и поштује своје великане!? Судаћећи по ономе што се ових дана дешава нашем редитељу светског гласа Емиру Кустурици, нису, нити Србији требају великани.

Јер појединци који су сада на власти, а који су без сумње умешани у смишљени покушај деградирања генијалног уметника, потписујући ауторство преко свог омиљеног оружја - жуте штампе и таблоидизираних медија, очигледно су довољни сами себи. Живе у својој самодовољности и (испод)просечности која очигледно не трпи никакво мајсторство и генијалност, још мање разуме планетарни значај и популарност оваквог уметника. Јер забога, све то би могло да разоткрије и поремети њихову неубедљивост, а посебно баналност њиховог политичког и малograђанског живота.

Јер како другачије протумачити то што се Кустурица нашао на насловним странама већине, немојмо се заваравати, ипак контролираних медија, као преступник који је ухваћен у крађи!? Тако смо, захваљујући том замешатељству политике и медија, сазнали да се Кустурица у ствари све време лажно представљао да је власник најзначајнијих светских филмских признања, јунак светских филмских позорница, врсни креативац и интелектуалац и неуморни борац за разбијање наше суморне стварности. Он је по свему што се види ових дана у Србији, само један обичан лопов који поткрада државу! Тако се Србија захваљује онима који је већ годинама, о сопственом аранжману, промовишу и шире њен углед у свету. Ништа боље није прошао ни Црњански и многи други... Да којим случајем и Ноле Ђоковић мало чешће долази у Београд, вероватно би и њему нашли да је са закашњењем платио воду, одвоз смећа итд....

Череченџ Кустурице

Пише: Милена Ристић
среда, 06 март 2013 13:24

